

BİZİM PENCEREMİZDEN

İTÜ GVO Özel İzmir Anadolu Lisesi

Haziran 2021

Kültür, Sanat ve Edebiyat Dergisi

Yayın Yönetmeni Özlem BARUT

Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm Başkanı

Sayı 1

Haziran 2021

İzmir

İTÜGVO Özel İzmir Anadolu Lisesi

Dergide yer alan yazılar yazarların kendi görüşleri veya araştırma ve gözlemlerinin ürünleridir.

Yazı ve fotoğrafların sorumluluğu sahiplerine aittir. Dergide yer alan yazı ve fotoğraflar izinsiz yayımlanamaz.

EDİTÖRDEN	
BAKMAYI BİLMEK	
HER GÜN BİR SANİYE	
EVEREST'E TIRMANMAK	
KİTAPLARDAN İNCİLER	
YAPAY ZEKÂ	
KİTAPTAN FİLME...”UZUN HİKÂYE”	
AKINCININ HİKÂYESİ	
DOĞA SEVGİSİ	
“GILMORE GIRLS”	
BİR MÜZİK DEHASI	
EDEBİYAT BULMACASI	
SEVİMLİ DOSTLARIMIZ	
YAŞAMAK	
STAR WARS “ SITH'İN İNTİKAMI”	
YAPAY ZEKÂ FAYDALI MI, TEHLİKELİ Mİ?	
LİSTE- PATRICIA FORDE	

Editörden

Yazmak...

*Uzun bir yolculuğa çıkmak gibidir yazmak. Büyülü bir yolculuğa...
Seslerin tınısını duyabilmek, sözcüklerle dost olabilmektir. Yürekte
biriken ne varsa serpiştirmektir sayfalara. Duyguların hayallerle
buluşması, hayallerin özgürlüğe kavuşmasıdır âdeta.*

*Yazmak, zihnin süzgecinden geçen tüm yaşanmışlıkların bıraktığı
izleri sayfalara nakış gibi işlemektir. Cesur olmaktır, inatçı olmaktır
ve biraz da kırılgan. Bir başkaldırıdır bazen, bazen de bir sesleniş...*

*Yazmak, kalemin ucunda coşkuyla dans eden sözcüklerin ardı sıra
koşuşunu gururla izlemektir. Sayfalar dosttur, sırdaştır bu büyülü
yolculukta ve hiç yargılamadan, sessizce dinler coşkulu haykırıışları.
Yürekten akıp giden cümlelerse, kendilerinden emin, sayfalara dizilir
birer birer.*

*Yazmak, uzun bir yolculuğa çıkmak gibidir. Büyülü bir yolculuğa...
Ve çıkılan o büyülü yolculukta kendini bulmaktır yazmak.*

Özlem BARUT

Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm Başkanı

BAKMAYI BILMEK

Babamın bana bir sözü vardır. Etrafına bakarken at gözlüğüyle bakma. Çünkü at gözlüğü atlar için yapılmış ve onların etrafına değil de sadece yaptıkları işe odaklanmaları istenmiştir. Eğer at gözlüğünü çıkarırsan

etrafındaki her türlü şeyi, kişiyi, hareketi, olayı ve detayı görebilirsin. Daima etrafını gör ve onları önemse ki bir gün gelecek ve bunların sana faydası dokunacak.

Çok doğru bir söz

olduğunu düşünüyorum. At gözlüğünü çıkarıp etrafımıza bakmamız gerekiyor. Etrafımızdaki hayvanlara, insanlara ve olaylara değer vermemiz gerekiyor.

Mesela güneşin doğuşunu seyretmek, etrafımızdaki insanların davranışlarını izlemek ve duygularını hissetmek bence çok keyifli. Bazen ben düşünüyorum acaba çevremde gördüğüm insanlar şu an ne düşünüyor, ne hissediyor ya da onların nasıl bir karakteri ve hayatı var?

Aslında nasıl bir insan olduğunu onu gözlemleyerek anlayabilirim ama hepsi doğru olmaya da bilir. Eğer onu doğru şekilde, ön yargılarım olmadan ve kendimi onun yerine koyarak gözlemlersem biraz olsun onu

anlayabilirim.

Örneğin dedektifler ve polisler de vakaları çözümlerken ya da şüphelilerin karakter analizini yaparken bu tekniği kullanıyorlar.

Dedektifler kadar olmasa da bizler de bu tekniği etrafımızda gördüğümüz insanlar üzerinde uyguluyoruz. Mesela elinde birçok çizim taşıyorsa, o kişinin sanatla uğraştığını ya da mühendis veya mimar olduğunu düşünebilirim. Mesela elinde birçok kitap olan birini gördüğümde, onun kitap okumayı sevdiğini, araştırmacı, çalışkan ya da bir yazar olduğunu düşünebilirim.

Yazar demişken, mesela betimlemele riyle ünlü yazarlar da çevrelerini gözlemleyerek eserlerini yazarlar.

Örneğin bir çocuğun oyun oynarken yaşadığı heyecanı ve sevinci bir çocuğu gözlemlememiş olsaydı güzel bir şekilde bize aktaramazdı. Mesela oyuncular, onlar da oynayacakları kişinin genel olarak karakterini, davranışlarını ve duygularını iyi bir dizi, film veya tiyatro çıkarabilmek için

gözlemlerler. Ya da manzara resimleri çizen ressamalar, denizin gelgitini, ağaçların rüzgârda sallanışını gözlemlememiş ve o duyguyu yaşamamış olsaydı güzel bir manzara resmi çizemezdi değil mi?

Bu insanların dışında fantastik, bilim kurgu yazarları ve olağan dışı şeyler çizen ressamalar da var. Aslında işin özüne bakılacak olursa onlar da gözlemlemeye dayalı çalışıyorlar. Mesela örümcek adam ya da Batman karakterleri de insanların özellikleriyle hayvanların özellikleri birleştirilerek yapılmış karakterler. Bunları yaparken de o iki canlıyı gözlemleyip nasıl davranışlar sergilediğini bilmesi gerekir. Örümcek adamı örnek olarak gösterirsek, gerçek bir örümceğin kendi ağını yapması örümcek adamdaki ağ atma özelliğine dönüşmüştür.

Tabii bir şeyleri birleştirme-den yazan yazarlar ve çizen ressamalar da var. Onlar gördükleri şeylerin üzerine yorumlarını, hayal güçlerini ve yaratıcılıklarını ekleyerek bu ürünleri çıkartıyorlar. Mesela ben bu tür çalışmalara baktığımda kendi hayal gücümün biraz daha geliştiğini hissediyorum.

Bazıları bana ilham veriyor. Ve aslında eğer etrafımıza dikkatlice bakarsak hepimiz birbirimizden ve çevremizden etkileniyoruz. Ve gördüğümüz, etkilendiğimiz şeylerden ne kadar yararlanabilirsek bizim kârımıza.

Mesela bir icat bulan insanlar da bu şekilde bir yol izliyor. Gözlemledikleri çevredeki eksiklikleri

bulup onların üzerinde uğraşıyorlar. Ya da araştırmacılar ve bilim insanları... Onlar da yaptıkları deneyleri gözlemleyerek insanoğluna faydalı bilgilere ulaşıyorlar.

Asıl anlatmak istediğim şey: At gözlüğü kullanmayın, etrafınıza bakın, gözlemlediklerinizi önemseyin, belki gördüğünüz inşaattaki makara ya da gördüğünüz herhangi bir tabela bir gün işinize yarayacak. Belki gördüğünüz bir şey size

ilham verecek ve sizi çok başka yerlere taşıyacak. Başka zamanlarda yapabileceğiniz şeyleri sonra yapın, çevrenize bakın. Mesela yolda giderken gereksiz yere telefonla uğraşmayın, etrafınıza bakın, gördüklerinizi önemseyin, onlara değer verin, detaylara takılın. Yani, hayatın keyfini çıkarın.

Ceren YALÇINKAYA

Her Gün Bir Saniye

Hayatımız anılarla şekillenir. Bazen öyle mutlu olduğumuz anılar vardır ki düşününce bile minik bir tebessüm olur yüzümüzde, bazen ise hatırlayınca üzüldüğümüz ama ders çıkardığımız hüznü anılar olur. Ve biz ikisini de unutmak istemeyiz. Çünkü biri bizim güzel günlerimizi hatırlatır, diğeri ise kötü günlerimizi hatırlatır ama bir daha aynı hatayı yapmamak için ona ihtiyaç duyarız.

Genelde anneannelerimizde veya babaannelerimizde fotoğraf albümleri olur. Bir sürü eskiden kalma fotoğraflar vardır içlerinde. Eskiden anıları böyle hayatta tutarlarmış. Her aile buluşmasında o albümler açılır ve içindeki fotoğraflara tek tek bakılıp, beraber gülünürdü. Şimdi ise akıllı telefonlar var hayatımızda. Bir parmak ucumuzla her şeyi yapabiliyoruz. Ve artık neredeyse bütün fotoğraflarımızı bu akıllı telefonlardan çekiyoruz ve oradan bakıyoruz. Bazı uygulamalar bu fotoğrafları birleştirip video haline getiriyorlar. Böylece bir sürü fotoğraf barındıran

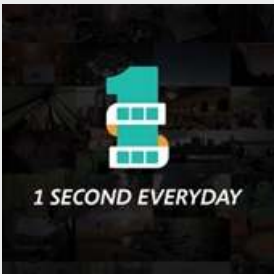
oluşturduğu '1 Second Everyday', her gün 1 saniyelik bir video kaydetmeyi sağlayan ve daha sonra bunları kronolojik olarak tek bir film halinde düzenleyen bir uygulamadır. Mesela 2021 yılının başından yani 1 Ocak'tan başlayıp, 31 Aralık'a kadar her gün bir saniyelik videolar çekersek ve 2021 yılının sonunda bütün bu videoları birleştirirsek ortaya bütün 2021'i anlatan 6 dakika 5 saniyelik bir yıl özeti filmi ortaya çıkar. Yani bu uygulama her yere saçılmış minik cam parçaları gibi olan anıları tek tek toplayıp kocaman bir pencere oluşturuyor. Üstelik bu uygulamayı ücretsiz kullanabiliyoruz. Geçenlerde internette gördüğüm ve bu uygulamayı

anlattığını düşündüğüm bir sözü sizinle paylaşıp yazımı bitirmek isterim:

“Sakin, huzurlu ve gösterişsiz bir hayat istiyorum. Bir sürü fotoğraf, video çekmek, birçok anı ve hatıra kaydetmek istiyorum. Huzurun böyle olacağına inanıyorum.”

Merve GÖKTANIR

anı videoları oluşuyor. Fakat ya fotoğraf yerine her gün çektiğimiz 1 saniyelik videolar birleşirse ne olur?

Bu soruyu cevaplamak için size bir uygulama tanıtmak istiyorum. Cesar Kuriyama'nın

EVEREST'E TIRMANMAK

Dünya'nın en yüksek dağının zirvesindekileri izlemek mi, yoksa o dağın zirvesinde olmak mı istersin? Tarih kendini yazmaz, tarihi yazan insanlardır. Covid-19 ile tüm düzenimiz değişti. Teknolojinin önemi hızla arttı. Oluşan kriz, bizi benliğimize döndürdü. Hiç kendi sesini dinlemeyi denedin mi? Dünyada neleri değiştirebilirim demeyi ya da sadece yaşadığın anı değil, geleceği inşa eden günümüzü nasıl daha verimli değerlendirebileceğini?

Her birimiz, hayatımızda riskler alıyoruz. Farkında olmasak da hepimizin aklından bir günde onlarca yeni icat ve hiç keşfedilmemiş yenilikler geçiyor. Seninle aynı şeyi o anda düşünen binlerce insan var, o problemin çözümü olması için keşke diyen binlerce insan... Peki, kaç kişi harekete geçip, bu problemlere çözüm bulmaya çalışıyor? Neredeyse kimse. Peki, kimler hayatta başarılı oluyor? Risk alanlar, problemleri çözüme ulaştıran kişiler... Yani girişimciler. Başarı için çalışmak gerekir. Çalışmak için ise motivasyon. Benim motivasyonum, karanlığın içindeki aydınlığı bulmak. İşte her şey bu mottomla hayat buldu. Her deneyimim, bakış açımı daha da zenginleştirdi, geliştirdi. Sana bu yazımda girişimcilik hikayemi, beni etkileyen yaşam öykülerinden birini anlatacağım, unutma! Ben daha yolun başındayım ve bu yolun sonu yok.

Annem hep: "Her yanlışı öğrenmek için deneyimlemene gerek yok, yaşanmışlıklara bak." der. Günümüzde de en büyük yanlışı, çağa ayak uyduramamak olur muhtemelen. Küçüklüğümünden beri birçok kulüpte yer alsam da bu pandemide sadece İzmir'den değil Türkiye'nin dört bir tarafından yüzlerce insanla tanıştım. Beraber çevrim içi toplantılara katıldım. Hayat hikayeleri dinledim, ben de hikayemi anlattım. "Start-up"larından bahsettiler bana. Bunu nasıl düşünmemişim! diye söylendim durdum. Bu söylenmek kıskançlık anlamında değildi yanlışı anlaşılmasın, etkilenmekti. Beynimde bir ışığın yanmasıydı. Sonunda ne mi oldu dersin? Kendi projemi yarattım. Bakarsın, seneye pat diye ortaya çıkarız büyük büyük manşetlerle.

Sosyal medyada moderatörlük yaptıktan, sosyal medya sorumlusu olduktan, farklı girişimlerde görev aldıktan sonra, tabi bunlar uzun zaman isteyen işler, yaz tatili bitti ve okullar açıldı. "Girişimci sadece kendisini değil, kendi ışığıyla çevresini de aydınlatmalıdır." düşüncesinden hareketle ben de içimdeki ışığı paylaşmak için en doğru yerin her zaman bir parçam olacak olan canım okulum olduğunu düşündüm. Bu düşünceyle İnovasyon&Liderlik Kulübünü faaliyete geçirdim

KİTAPLARDAN İNCİLER

İşte, çok severek okuduğumuz kitaplardan yüreğimize dokunan sözler...

İLAYDA YILDIRIM

"Maddi nesnelerden ve bazı ön yargılardan kurtulmak " var olmaya" doğru yapacağım o yürüyüşün gerekli ve vazgeçilmez bir adımıydı."

Bir Çift Yürek- Marlo Morgan

CEM YAMAN YILMAZ

"Evet, belki namuslu bir insansın, ama 'namuslu bir insanım' diye övünülür mü hiç? Herkes namuslu olmak zorunda değil midir?"

Suç ve Ceza, Dostoyevski

GÖKÇE BAŞDURAN

"Bir hayat çok fazla kontrollü olduğu zaman, kontrol edilemeyecek kadar az hayat kalır."

Kurtlarla Koşan Kadınlar, Clarissa P. Estes

ÖZLEM BARUT

"Kim olursan ol, ne yaparsan yap, bütün yüreğinle gerçekten bir şey istediğin zaman, 'Evrenin Ruhu'nda bu istek oluşur. Bu senin yeryüzündeki özel görevindir."

Simyacı, Paulo Coelho

NİL KORKMAZ

"Zaten görülen ve görülmeyen bütün düşler, bu karanlığın ta kendisi değil miydi?"

Puslu Kıtalar Atlası, İhsan Oktay Anar

İDİL ÖZDAMAR

"Ben, onunla gideceğim yolun uçuruma çıkmasına da razıyım. Uçurumlar da denize bakıyor sonuçta."

Karantina, Beyza Alkoç

ŞİRİN TOSUN

"Çok sevmek yetmez, mühim olan güzel sevmek."

Çalıklusu, Reşat Nuri GÜNTEKİN

PELİN DİŞ

"Daha genç ve kırılğan olduğum yaşlarda babam ömrüm boyunca aklımdan çıkmayacak bir öğüt vermişti bana. 'Birini eleştirmeye kalkıştığında' demişti, 'herkesin senin ayrıcalıklarınla doğmadığını hatırla.' "

Muhteşem Gatsby, F. Scott Fitzgerald

İLAYDA YILDIRIM

"Seçimlerini bilgelikle yap, çünkü istediğin şey eline geçebilir."

Mucize, Marlo Morgan

KARTAL ÖZBALKANLI

"Gerçek kişiliğimizi yeteneklerimiz değil, yaptığımız seçimler gösterir."

Harry Potter ve Sırlar Odası, J. K. Rowling

EREN KARCI

"Mahkeme toplumsal konumunuzun iyi ya da kötü oluşuna göre sizi siyaha ya da beyaza boyayacaktır."

İktidar, Robert Greene, Joost Elffers

İLAYDA YILDIRIM

"İşte sırrım, çok basit. En iyi yüreğiyle görebilir insan, Gözler, asıl görülmesi gerekeni göremez."

Küçük Prens, Antoine de Saint-Exupéry

DOĞA GÜVEREN

"Çok düşünmek, hareketin önüne geçer. Oysa hayat, eylemi alkışlar fikri değil..."

Kalbin Temizse Hikâyen Mutlu Biter, Hakan MENGÜÇ

Yapay Zekânın Günlük Yaşama Etkisi ve Kullanım Alanları

Son 10 yılın en büyük gelişmelerinden olan yapay zekânın yavaş yavaş hayatımızın içindeki her alana girmeye başladığını siz de fark ettiniz mi? Eskiden insanlara ileride sizin yapacağınız işlerin çoğunu bir robot yapacak desek muhtemelen inanmazlardı. Fakat günümüzde yapay zekâ öyle ileri bir konuma gelmiş durumda ki: Sağlıkta, eğitimde, mühendislikte, telefonlarımızda, evlerimizde hatta bazı ülkelerin marketlerinde yapay zekâyı görmek mümkün.

Simdi ise yapay zekânın kullanım alanlarını örneklerle biraz daha ayrıntılı inceleyelim: Mesela, tıpta kullanılan MR ve BT gibi işlemlerde kullanılan makinelerdeki öğrenme kabiliyeti yapay zekâ tarafından sağlanıyor ve kolayca bu bilgilere ulaşılabilir. Aynı zamanda yapay zekâ sayesinde ameliyatlarda doktorlara yardımcı olması açısından

geliştirilen ve yapay zekâ kullanan robotlar var, bunlar ameliyatlarda ince işlerin rahat bir şekilde yapılmasını sağlıyor ve doktorlara büyük ölçüde yardımcı oluyor. Şimdi ise telefonlarımızdaki akıllı asistanlara gelelim, işte bunlardan bazıları: Alexa , Siri , Google Asistan. Bunlar ünlü firmaların oluşturduğu bazı yapay zekâ örnekleri. Peki, yapay zekâ bunların neresinde? Yapay zekâ aslında bu asistanları oluşturan bir bütün, onların günlük yaşamınızı ve rutinlerinizi öğrenme kabiliyeti olsun, ya da bir şey söylediğinizde onu hemen yapmaları olsun bunların hepsi onlara işlenen yapay zekâ sayesinde oluyor.

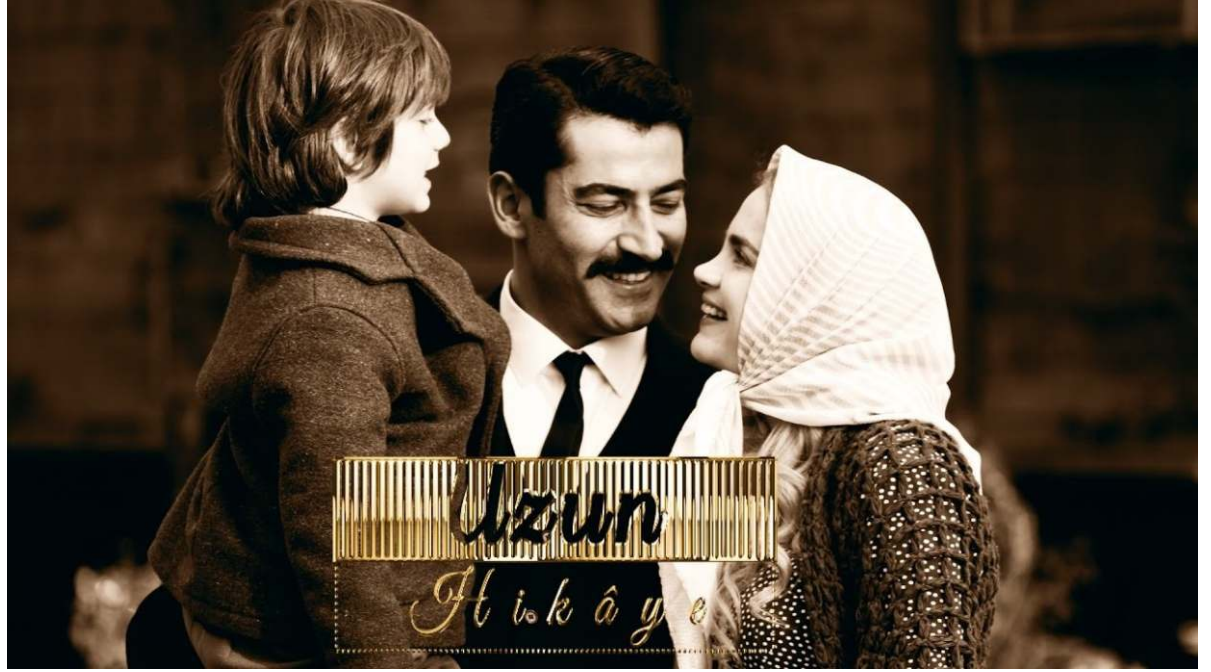

Son olarak yapay zekânın ilginç bir örneğini daha göstermek istiyorum. Günümüzdeki marketler eğer kasiyersiz olsa nasıl olurdu hiç düşündünüz mü? Her şeyi kendiniz yapıyorsunuz ve sonra da hiç sıra beklemeye gerek kalmadan alıp çıkıyorsunuz. Aslında bunun bir örneği Amerika'nın New York eyaletinde var, Amazon şirketinin kurduğu Amazon GO marketinde ne kasiyer var ne de çalışan. Sadece kameralar ve sensörlerin izlediği bir yapay zekâ sistemi var, yapay zekânın getirdiği öğrenme kabiliyeti sayesinde ne alırsanız sensörler ve kameralar bunu algılayıp hemen çevrim içi çantanıza ekliyor ve siz de hiç sıra beklemeye gerek kalmadan alışverişinizi yapıp çıkıyorsunuz. Çok iyi değil mi? İşte size yapay zekânın gücü.

Yiğit AKPINAR

KİTAPTAN FİLME ... UZUN HİKÂYE

Hayatta hepimizin bir hikâyesi olduğu gibi Mustafa'nın da bir hikâyesi vardı. Mustafa'nın yaşadıklarını okurken yer yer gülüp yer yer de hüzünlenebilirsiniz.

Yazar Mustafa Kutlu'nun 2000 yılında kaleme aldığı "Uzun Hikâye" eseri yazıldığı tarihten tam 12 yıl sonra beyaz perdeye uyarlanmıştır. Hikaye filme yansıtılırken bazı bölümler yer değiştirmiştir. Kitapta geçen bazı olaylar zaman olarak ileriye ya da geriye alınmıştır. Yönetmenin bu değişikliği yapmasındaki amaç olayları izleyiciye daha anlaşılır bir şekilde sunmaktır. Filmin akışını bozmayacak şekilde kitaptaki bazı isimler değiştirilmiştir. Örneğin; Mustafa'nın ilk aşkı olan kitaptaki adıyla Ayla filmde adı Feride olacak şekilde değiştirilmiştir. Büyük bir ayrıntı olmasa da benim filmi

izlerken çok dikkatimi çekmiş ve filmi durdurup kitaptan yardım almam gerekmişti.

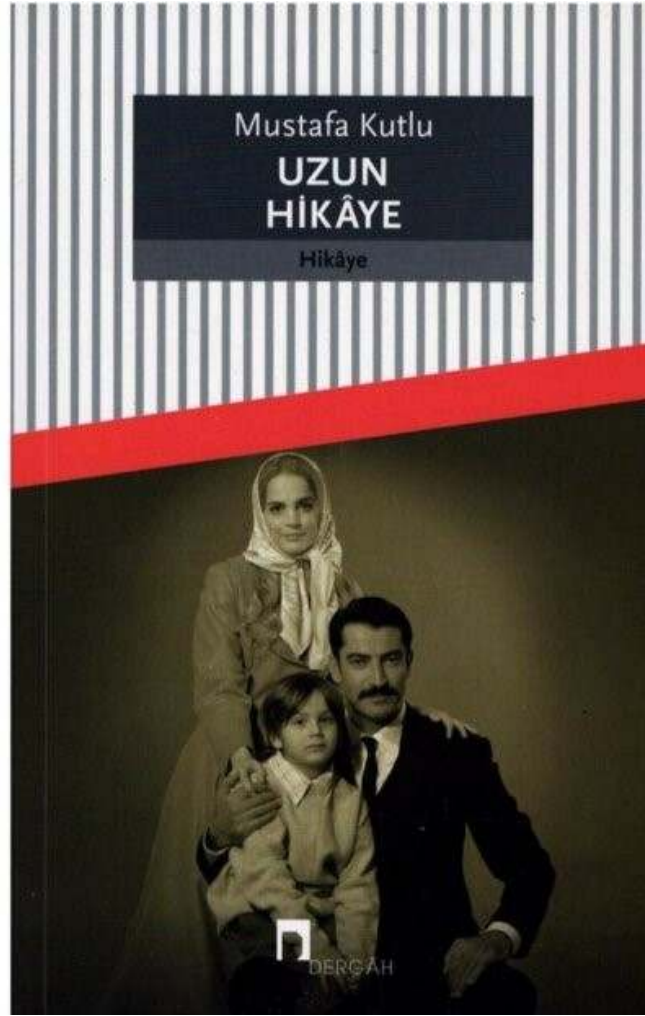
Genel olarak ise filmde kitaba sadık kalınmış ve bazı sözler hiç değiştirilmeden filmdeki oyuncular tarafından aktarılmıştır. Oyuncuların performansından bahsetmek gerekirse oyun-cular duyguları karşı tarafa geçirmekte çok başarılıydılar. Ana karakter ve aynı zamanda filmin ve kitabın anlatıcısı olan Mustafa üç farklı oyuncu tarafından oynanmıştır. Özellikle Mustafa'nın küçük-lüğünü canlandıran çocuk oyuncu, annesi ve babasının gelişini tren istasyonunda

beklerken ve annesi-nin vefatını öğrenince Mustafa'nın yaşadığı duyguları çok iyi yansıtmıştır. Mustafa'nın babası olan Ali Bey ve annesinin tanışma hikayeleri filmde sanki bir tiyatro yapılmış gibi canlandırılmış ve bence filme renk katmayı başarmıştır.

Mustafa'nın annesinin filmde Ali Bey'in kendisine aldığı palto ve ayakkabıyı iade etmesi kitapta da bahsedildiği üzere Mustafa'nın annesinin düşünceli ve eşini çok seven bir karakter olduğu gerçeğini filme de başarılı bir şekilde yansıtmışlardır. Filmdeki karakterler, hikayedeki karakterlere

Filmde kitapta olan bazı hikâyelere yer verilmemiş ve yer verilmeyen hikâyeler olmamış gibi davranılmıştır. İstasyon şefinin eşinin acıklı hikâyesine filmde yer verilmemiştir. Bana göre yönetmen bu bölüme filmi uzatmak istemediğinden ve filmin daha ilgi çekici noktalarına odaklanmak istediğinden yer vermemiştir ve yer vermemesi bence de filmin akışını bozmamak açısından düşünceli bir davranış olmuştur.

Kıtapta yer verilen saka kuşu ve küpe çiçeği gibi önemli detaylar atlanmamış ve filmde de kendilerine yer bulmuşlardır. Yönetmenin değiştirdiği en önemli detay ise filmin sonudur. Kitabın sonunda Mustafa sevdiği kız ile kaçıp güzel bir hayat süreceğini düşünürken sevdiği kızın onu reddetmesi üzerine trene tek başına binmiş, bilmediği bir yerde inmiş ve babasının oğlu olduğunu kendine kanıtlamıştır. Filmde ise bu olay tamamen farklı yansıtılmıştır. Mustafa yine sevdiği kız tarafından reddedilmiş, hapiste olan babasına ziyarete gittikten sonra babasının söylediklerinden etkilenerek şansını bu kez yüz yüze konuşarak

denemeye karar vermiştir. Babasıyla görüşükten sonra kızı ikna etmiş ve beraber trene binerek o köyden kaçmışlardır. Beraber gittikleri yer ise Mustafa'nın annesi ve babasıyla çok mutlu seneler geçirdiği tren vagonu olmuştur. Bu tren vagonunda tamamen kendilerine ait olan uzun bir hikâye yazmaya birbirlerine söz vermişlerdir.

Bu hikâyeyi okurken ve izlerken de aklıma takılan tek bir soru vardı: Neden yazarın ailenin yaşadığı yer olarak bir apartman dairesi veya bahçeli bir ev değil de, bir tren vagonu seçtiği sorusuydu bu. Bu soruya da cevabımı Mustafa Kutlu hakkında araştırma yaptıktan sonra vermiş bulundum. Meğer Mustafa Kutlu'nun demir yollarına karşı özel bir ilgisi varmış ve trenleri de çok severmiş. Yazar, kitapta samimi ve içten bir dil kullanmıştır. Filmde de yazarın bu içtenliği seyirciye yansıtılmaya çalışılmıştır. Kitapta başından geçen olayları ben diliyle anlatmıştır başarılı yazarımız. Hikâye filme uyarlanırken de olaylar Mustafa'nın etrafında şekillenmiş ve olaylar bazen bölünerek anlatıcı olan başkarakter Mustafa olaylar hakkında bilgiler vermiştir.

Hem kitabı hem de filmi kendi alanlarında çok başarılı buldum ama filmde oyuncuların duyguları bu kadar etkileyici yansıtması ve de filmin kitaptakinin aksine mutlu bir sonla bitmesi açısından da bakılırsa bana göre filmi kitaptan daha etkileyici olmuştur.

Zeynep ENGÜR

AKINCI'NIN HİKÂYESİ

Teknoloji artık hayatımızın büyük bir parçası ve her geçen gün daha da gelişiyor. Bununla birlikte teknolojiye bağlı birçok sektör de bundan etkileniyor. Bu sektörlerin en önemlilerinden biri de savunma ve havacılık sektörü. Son yıllarda çığır açacak gelişmelere şahit olmuş bu sektör, Türkiye'de de bazı büyük projelere konu oluyor. Benim bu yazımda bahsetmek istediğim ise, 2018'den beri pek çok başarıya ve ilke imza atmış bir mühendislik harikası: Akıncı.

Akıncı, Baykar Savunma tarafından hâlâ geliştirilmekte olan bir

SİHA.(Silahlı İnsansız Hava Aracı) 20 metre kanat açıklığına ve 12 metre uzunluğa sahip Akıncı, havada 24 saat kalabilme kapasitesine sahip. 195 knot (360km/s) hıza ve 40.000 feete (yaklaşık 12.000 km) çıkabilen Akıncı, toplamda 5,5 tonluk mühimmatla kalkış gerçekleştirebiliyor. 450 beygir gücünde iki tane motoru bulunuyor. Birçok yerli silah ve teknolojiyle donatılmış bu araç, Türkiye savunma sektöründe bir çığır açacakmış gibi duruyor. Bu insansız hava aracının yapımında 7 mühendislik dalı ve yüzlerce kişi koordine bir şekilde çalışıyor.

Tabii bu projeden bu kadar konuşup projenin başındaki kişiden bahsetmemek olmaz. Akıncı'nın teknik müdürü ve projenin yöneticisi Selçuk Bayraktar. Kendisi 1979 yılında İstanbul'un Sarıyer ilçesinde doğmasına rağmen, aslen Trabzonludur. Kendisi İstanbul Teknik Üniversitesinde Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği okurken, Pennsylvania Üniversitesinde staj

yapmaya başladı. Burada insansız uçaklar üzerine yüksek lisans yaptıktan sonra MIT'de yine insansız hava araçları üzerine ikinci bir yüksek lisans yaptı. 2007'de Türkiye'ye döndükten sonra Baykar Savunma'nın teknik müdürü ve Türkiye Teknoloji Takımı Vakfı'nın kurucularından biri ve başkanı oldu. Şu anda her sene gençleri bu yönde teşvik etmek için TEKNOFEST etkinliklerini düzenliyor.

Akıncının tarihine bakacak olursak, Haziran 2019'da Savunma Bakanlığı'nın onayına sunulan projenin motor testi Eylül 2019'da tamamlandı. Kasım 2019'da ise uçağın taksi testi tamamlandı. En nihayetinde, pek çok zorluğun, aksaklığın ve engelin ardından Akıncının ilk uçuşu 6 Aralık 2019'da başarılı bir şekilde gerçekleşti. Şu anda 3 tane prototipi bulunan ve seri üretime geçirilmiş durumda olan Akıncının 2021 ortalarına doğru Türkiye

semalarında göreve başlaması planlanıyor. Yılların çalışması ve durmak bilmeden çalışan yüzlerce kişinin emekleri sonunda, bir teknoloji ve mühendislik harikası olan Akıncı, Türkiye havacılık sektöründe yeni bir serüvenin başlangıcı niteliğinde. Selçuk Bayraktar, bu gibi insansız hava araçlarının ve başka projelerin de gelecekte bizi beklediğini söylüyor.

Kartal ÖZBALKANLI

DOĞA SEVGİSİ

*Bir çobanım ben, dağlarda ovalarda,
Ağaçlar, çiçekler dostumdur ezelden beri,
Rengârenk çiçekler sarar hep etrafımı.
Ne güzelsin sen benim dünyam.*

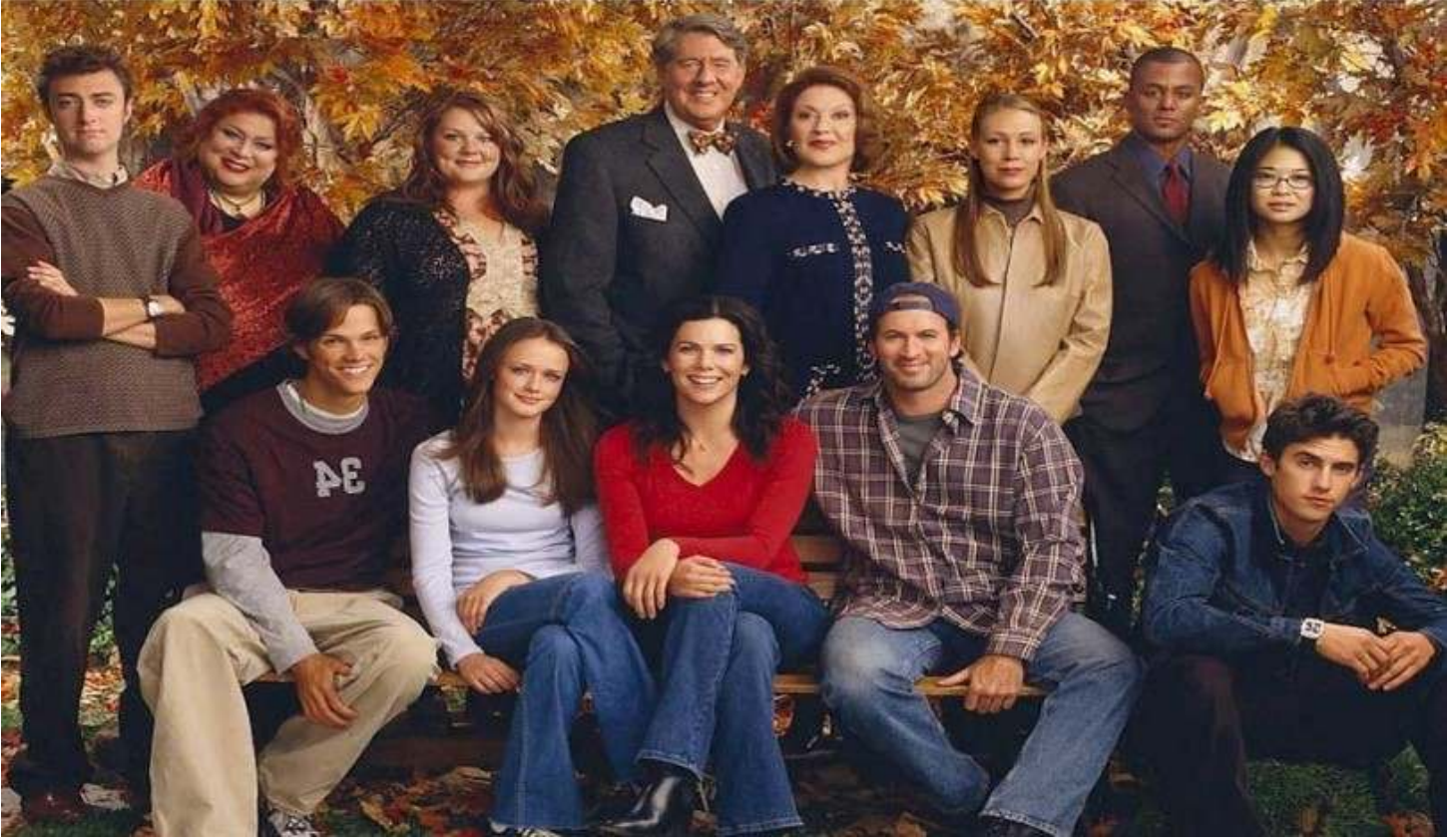
*Yıldızlar kayar uzaklarda,
Akarsular akar durmaksızın,
Yağmur damlaları gökyüzüyle buluşur.
Ne güzelsin sen benim dünyam.*

Gilmore girls

“Gilmore Girls” Dizisi Hakkında Bilmek İsteyecekleriniz

Gilmore Girls 2000 yılında yayına başlayan ve yedi yıl boyunca devam eden dram türünde bir Amerikan dizisi. Ayrıca 2016 yılında bir sezonluk “Gilmore Girls: A Year In Life” isimli devam dizisi yayımlanmıştır. Dizide 2000’li yıllarda Amerika’nın Stars Hollow adlı küçük bir kasabasında yaşayan bekâr bir anne ve kızının hayatı anlatılıyor. Lorelai 30’lu yaşlarda genç bir anne. Zengin bir ailenin tek çocuğu iken birden bekâr ve parasız bir anne olmak zorunda kalmış güçlü bir kadın. Dizi, Lorelai’nın kızı olan Rory lise çağında iken başlıyor. Lorelai, kızını tek başına büyütürken bir yandan kızına düzgün bir örnek olmaya çalışıyor, bir yandan da kendi özel hayatındaki ve maddi durumundaki zorluklarla boğuşuyor.

Rory ve annesi Lorelai'nın ilişkisi çoğu annenin kızıyla sahip olmak istediği sevgi dolu ve samimi bir ilişki. Zorluklarla geçen yılların ardından hikâyenin sonunda Rory, 32 yaşında Yale mezunu bir gazeteci olarak karşımıza çıkıyor. Dizinin ana karakterleri Lorelai ve Rory olmakla birlikte, dış görünüşleri ve kişilikleri farklı pek çok yardımcı karakter hikâyenin içinde yer alıyor. Bu kadar karakterden mutlaka bir veya birkaçını kendinize diğerlerinden daha yakın bulmanız, benzetmeniz çok kolay. Bu da diziyi izlerken merakınızı ve isteğinizi artırıyor. Bu çeşitlilik hem

eğlenceli hem de düşündürücü olabiliyor. Aynı zamanda izleyicinin farklılıklara açık ve önyargısız bir kişi olmasına katkıda bulunuyor. Dizi aile ya da arkadaşlarla izlemek için uygun, güzel, eğlenceli ve samimi bir dizi. Dizi birçok filme, diziyeye, yazarlara, dönemin siyasal ve sosyal olaylarına göndermeler yaptığı için diziyi izlerken aslında genel kültürünüzü de artırıyor. Fakat bu aynı zamanda izleyen kişiye çok uzak bir konudan bahsedildiği durumlarda konunun anlaşılmasını zorlaştırması açısından da büyük bir dezavantaj oluşturuyor. Dizinin çok uzun sürmesi de diğer bir dezavantajı.

Çok uzun süre aynı konunun işlenmesi nedeniyle zaman zaman bazı izleyicilerin ilgisi azalabilir, dizi sıkıcı gelmeye başlayabilir ve takibi güçleştirebilir. Benim için en büyük hayal kırıklığı ise dizinin hayallerimdeki sona hiç benzemeyen ve tatmin etmeyen bir şekilde bitmesi oldu. Dizi bitti ama ardında izleyenlerin kafasında birçok soru işareti de bıraktı. Sevgi, arkadaşlık, aile ve hayatın zorluklarını konu alan güzel, sürükleyici bir dizi izlemek isteyen, vakti bol olan gençlere ve yetişkinlere tavsiye edebileceğim bir dizi.

Elif TUNCEL

BİR MÜZİK DEHASI

Niccolo Paganini

Paganini tarihin en büyük keman virtüözlerinden biri olarak tanınmış hatta o kadar güzel çalıyormuş ki insanlar bu sesin kemandan çıktığına inanamıyormuş. Halk arasında, bu güzel sesleri çıkarmak için ruhunu şeytana sattığı söylentileri yayılmış ve "Şeytanın Oğlu" lakabını almıştır.

Niccolo Paganini, 27 Ekim 1782'de İtalya'nın Cenova kentinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Babası Antonio Paganini, annesi Teressa Paganini'dir. Amatör bir müzisyen olan ve ticaret yaparak ailesini geçindiren Antonio oğlu Niccola'ya 5 yaşında mandolin çalmayı öğretmiştir. Yedi yaşında kemanda ustalaşan Niccolo daha sekiz yaşındayken kendi bestelerini

yazıp çalmaya başlamıştır. Oğlunun bu denli hızlı ilerleyişini gören Antonio onu profesyonel ellere teslim etmek gerektiğini anlamış ve oğlunu tiyatro orkestra kemancısı Giovanni Servetto ile profesyonel keman eğitimine başlatmış, iki yıl sonra ise sıra dışı tarzı sayesinde yaşadığı yerde yavaş yavaş ünlenmeye başlamıştır. O zamanlar Cenova'nın en iyi kemancısı sayılan Costa'dan ders almaya başlamıştır. Altı ay devam eden bu derslerde Costa, Paganini'yi garip yay çekişinden vazgeçirememiştir.

Napolyon ordularının 1790'larda Cenova'yı işgal etmesi sonucu Paganini'nin babası işsiz kalmış ve daha da yoksulluk çekmeye başlamışlardır. Bu sıkıntıyı gidermek üzere Paganini 1795'te ilk konserini vermiş ve ailenin ekonomik geçimsizliğini bir tık olsun düzeltmiştir. Costa'dan sonra Paganini, Allesandro Rolla ile keman, Gaspare Ghiretti ile kompozisyon derslerine devam etmiş, bu sırada 24 füg bestelemiştir. Paganini 1796 yılının sonunda Cenova'ya döndüğünde, artık başarılı bir besteci olmuştur. Paganini, 1797'de Parma'dan ayrılmış ve babasıyla ilk profesyonel turnesine çıkmıştır. Turnesi bittikten sonra yaptığı bir anlaşma üzerine Leghom'a gelmiş tüccarından Guarnerius yapımı kemani ödünç almıştır. Orada verdiği

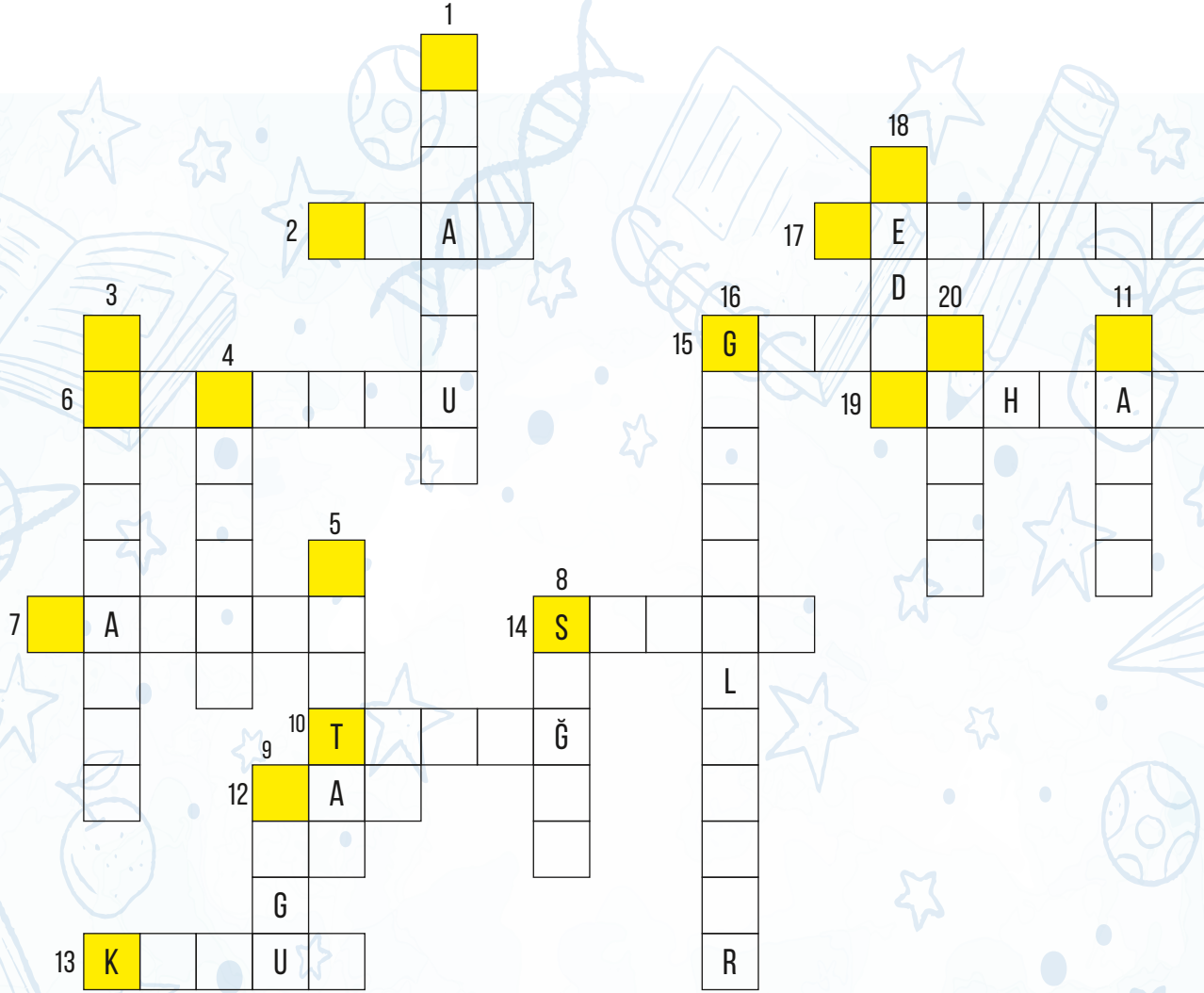
konserden sonra kemani sahibine iade etmek istemiştir ama gerçek bir müzik sever olan bu kişi kemani Paganini'de kalmasına ısrar etmiştir. Sonraki yıllarda ses, iççilik gibi özellikleri nedeniyle çok özel, benzeri olmayan, üstün ve mükemmel olduğu söylenen Stradivarius bir keman edinmesine rağmen Guarnerius kemani en değerli kemani olarak tanıtmıştır.

Paganini tarihin en büyük keman virtüözlerinden biri olarak tanınmış hatta o kadar güzel çalıyormuş ki insanlar bu sesin kemandan çıkıtığına inanamıyormuş. Halk arasında, bu güzel sesleri çıkarmak için ruhunu şeytana sattığı

söylentileri yayılmış ve “Şeytanın Oğlu” lakabını almıştır. Ayrıca kemana düşkün olduğu kadar kumara da düşkünmüş. Şöhrete kavuştuktan sonra çok fazla para kazanıp kazandığı paralarla kumar oynamaya başlamıştır. 1840 yılında , inzivaya çekildiği Nice'te yaşama veda etmiştir. Vasiyetinde, bütün mal varlığını oğluna bırakmıştır.Şeytan olduğuna dair rivayetler sebebiyle ve ölmeden önce günah çıkartmayı reddettiğinden dolayı, kilise onun kutsal topraklara gömülmesini reddetmiştir. Ancak beş yıl sonra Papa'dan alınan özel bir izinle Villa Gaiona'daki kilise mezarlığına gömülmüştür.Daha fazlasını merak edenler için ise 2013'te “Şeytanın Kemancısı” adlı filmi yayınlanmıştır.

Paganini'nin Cenova'da sergilenen kemani.

Aşağıdaki soruların yanıtlarını yukarıda bulunan bulmacada soru numaralarına dikkat ederek ilgili kutucuklara yerleştiriniz.

(Not: Eğer yanıt iki kelime ise kelimelerin arasında boşluk bırakmayınız.)

1. Tanzimat I. Dönem' de mekân olarak neresi seçilmiştir?
2. Maupassant tarzı hikâyenin diğer adı nedir?
3. 11. ve 13. yüzyıl arasında kaleme alınan Kutadgu Bilig, Divan-ü Lügat-it Türk, Atabetü'l Hakayık ve Divan-ı Hikmet adlı eserler hangi dönemin eserleridir?
4. Söyleyi bilinmeyen ürünlerin oluşturduğu edebiyat geleneğine ne denir?
5. İslamiyet Öncesi Türk Edebiyatı'nın diğer adı nedir?
6. Milli Edebiyat Dönemi'nde mekân neresi seçilmiştir?
7. Gazel gibi Araplardan alınan bir nazım şeklidir, bir kişiye kasten yazılan şiirlere ne denir?
8. Toy, şölen adı verilen kurban törenleri ile adı verilen av törenlerinde söylenmiştir.
9. İslamiyet'ten önceki edebiyat döneminde ölen kişinin ardından yuğ törenlerinde ne söylenir?
10. Halk Edebiyatındaki "mânî" nazım şekline benzeyen, 14. yüzyıl şairlerinden

Kadı Burhaneddin hangi türün kurucusu sayılır?

11. Halk şiirinde genellikle kullanılan uyak nedir?
12. İslamiyet'ten önceki edebiyat döneminde atasözlerine ne denir?
13. adı verilen eski Türklere özgü bir saz eşliğinde söylenir.
14. Halk şiirinde yaygın olarak kullanılan nazım şeklidir, koşmaya benzeyen, kendine özgü ezgisiyle koşmadan ayrılan Aşık Edebiyatı nazım şekli nedir?
15. İslamiyet öncesi kültür ve İslami kültür ve özellikleri iç içe eserlerin yansıttığı döneme ne denir?
16. Ömer Seyfettin ve Ali Canip'in çıkarttığı hangi dergi sade dil hareketinin öncüsü olmuştur?
17. Tanzimat II. Dönemi'nde yetişen yazarlar hangi akımın etkisiyle daha gerçekçi gözlemler yapmışlardır?
18. Divan Edebiyatında şarkı türünün en önemli temsilcisi kimdir?
19. Divan Edebiyatında şarkı türünde son beyitte genellikle şairler kendi söylerler.
20. Halk Edebiyatındaki türkünün Divan Edebiyatı dönemindeki karşılığı nedir?

SEVİMLİ DOSTLARIMIZ

Kangal Köpeđi

Kangal köpekleri eski çağlardan itibaren Türklerin yetiştirdiği bir köpek türüdür. Kangal köpekleri iri boyutludur ve aynı zamanda tüm köpek türleri arasında en güçlü çene gücüne sahiptir.

Kangal köpeklerinin kökeni çok eskiye dayanır. Kangal köpeklerinin Türk göçleri sırasında Türkistan'dan Anadolu'ya getirildiği düşünülmektedir. Kangal köpekleri isimlerini Sivas'ın Kangal ilçesinden alırlar ve Kangal köpeklerine Sivas Kangalı da denir. Kangal köpeklerinin en önemli özelliklerinden biri sahiplerine duydukları sadakattir. Sahiplerine çok sadık oldukları ve onları sevdikleri için sahiplerinin ailelerine zarar vermez ve onlar için tehlike olmazlar. Kangalların boyutları genel olarak 72- 86 cm' dir ama birkaç cm'lik fark olabilir. Kiloları ise erkek Kangallar için 50 kg' dan 66 kg'a, dişi Kangallar için 41 kg'dan 54 kg'a kadardır. Kangallar genelde çoban köpeği olarak sınıflandırılır ama tanım olarak bekçi

köpeklerine daha çok uyarlar.

Kangallar sakın hayvanlardır ve görevlerini çok ciddiye alırlar ama yanı zamanda tanıdıklarına ve sevdiklerine yakın ve arkadaşça davranırlar. Görevlerini yaparken efektif olarak korudukları hayvanların hepsini görebilecekleri bir yere çıkarlar ve tehlike sezdiklerinde korudukları hayvanları toplanmalarına haber verirler. Hayvanlar arkasına geçtiğinde sezdii tehlikenin oraya gider. Bir kurt ile karşılaştığında Kangal genel olarak kurdu korkutmaya çalışır ve bazen başarılı olur. Başarılı olmadığı zamanlar ise kurt ile dövüşmekten çekinmez. Kurtları öldürebilen Kangallara “Kurtçul Kangal” denir.

Kangallar büyük köpeklerdir ve güçlülerdir. Tüy renkleri boz, grimsi ve sarımsı kahverengidir. Yüzlerinde maskeye benzeyen siyah kısımlar vardır. Kangallar dövüşte çok güçlü köpeklerdir. Aynı boyutta olan diğer köpeklerle aynı fiziksel güçte olmalarına rağmen onlara göre daha hızlılardır ve çene kuvvetleri daha baskındır. Genel olarak kurtları uzaklaştırmak için kullanılmaktadır ve aynı zamanda Afrika'da hayvan sürülerini çitalardan korumak için kullanılmaktadırlar.

Arda ÇAĞRICI

Yaşamak

Aslına bakılırsa yaşam dediğimiz şey de kendi hikâyelerimizi yazdığımız bir süreç değil midir? Önemli olan hikâyelerimizin uzunluğu değil çeşitliliği ve çokluğu olmalıdır.

Yaşam, şüphesiz hepimizin katkıda bulunduğu bir süreçtir. Şiirlere, şarkılara, bilimsel araştırmalara, felsefi tartışmalara ve sayamadığımız daha nice yazı türlerine ilham kaynağı olmuştur. Gözlerimizi ilk açışımızdan son yumduğumuz ana kadar farkında olarak ya da olmayarak gerçekleştirdiğimiz bu eylem ne anlama gelir diye sorarsak karşımıza bol terimli tanımlar çıkar. Örneğin, sözlükte canlılığını sürdürmek olarak açıklanırken bilim ”Biyolojik süreç gösteren organizmaların ortak

özelliğidir.” der. Kelimenin köküne inildiğinde ise anlamının yaş almaktan geldiğini görebiliriz. Öyleyse, daha uzun yıllar yaşayan mı daha çok yaşamış olur yoksa yaşamın içimizi nasıl doldurduğuna göre mi değişir yaşamak!? Bu soruya farklı örnekler üzerinden birçok yanıt verilebilir. Mesela upuzun ve sürekli aynı şeylerden bahseden bir yazıdansa kısa ve birçok olayla renklendirilmiş bir yazı bize daha keyifli daha dolu geçirilmiş bir zaman dilimi sunabilir. Aslına bakılırsa yaşam dediğimiz şey de kendi

hikâyelerimizi yazdığımız bir süreç değil midir? Önemli olan hikâyelerimizin uzunluğu değil çeşitliliği ve çokluğu olmalıdır. Edebiyatçılar bu kavramı çok daha farklı açılardan ele alır. Örneğin; Nietzsche'ye göre acı çekmek iken Hayyam'a göre bir düş ve birkaç görüntü, Dickens'a göre kaynakla birbirine tutturulmuş ayrılık halkalarından bir zincir, Gonçarov'a göre ise yaşama gayesinin ta kendisidir yaşamak. Tüm bu düşüncelerden ulaştığımız sonuç, yaşamın herkes için ortak olmasına

rağmen bir o kadar da öznel bir kavram olduğudur. Peki, bunun nedeni nasıl yaşadığımız mıdır, yaşama hangi pencereden baktığımız mıdır?

Yaşadığımız çevrenin ve şartların düşüncelerimiz üzerindeki etkisi yadsınamaz ancak bir insan en iyi şartlarda yaşamış olsa bile kafasının içinde kurduğu dünya çölden ibaretse o kişi için yaşamak yalnızca suya ulaşma derdidir. Hayatın çoğu yerinde buna benzer örneklerle rastlayabiliriz. Somut dünyanın nimetlerinden yararlanamamış birçok insan; yaşamaya düşünce dünyasını

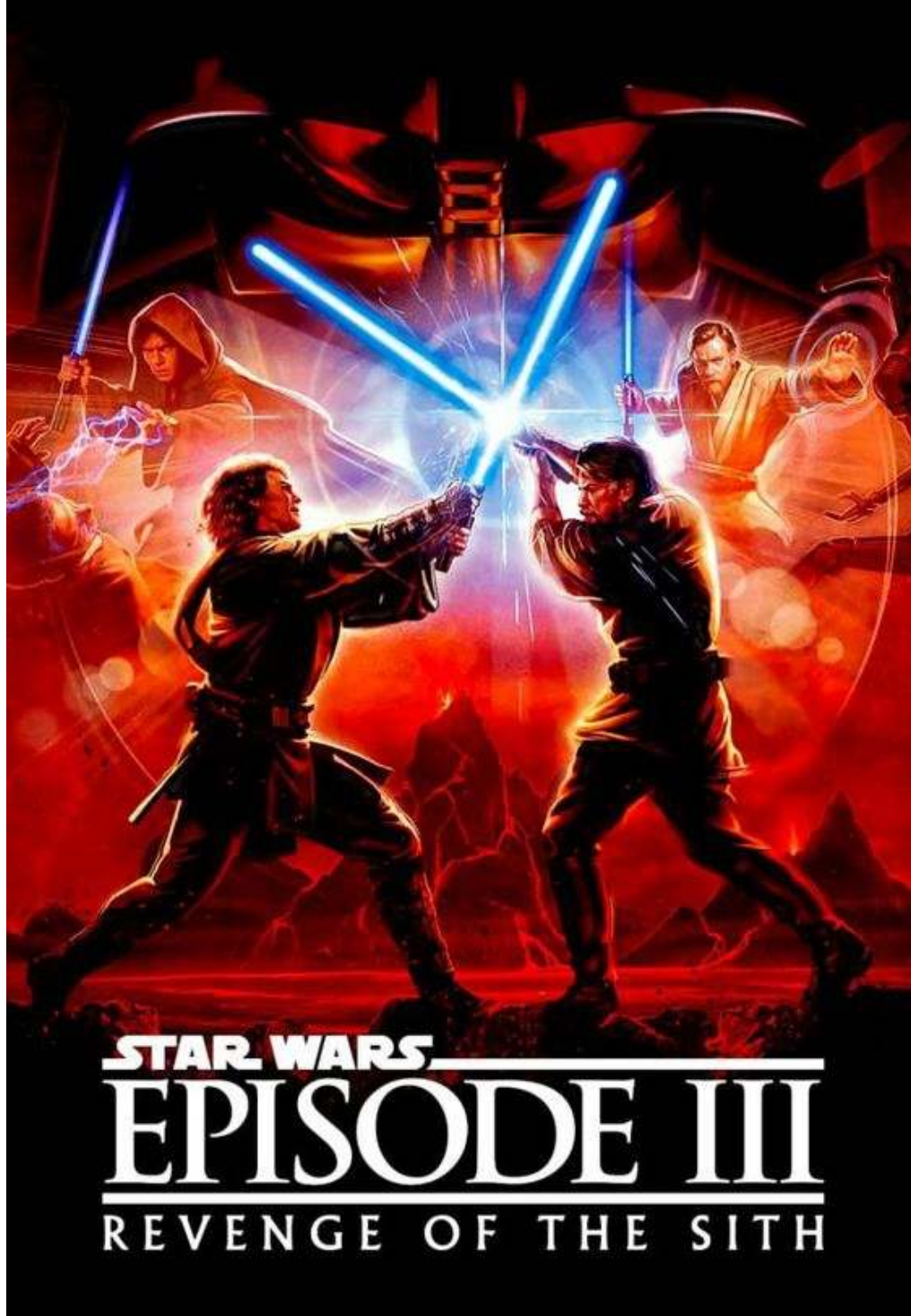
zenginleştirdiği ölçüde daha dolu, daha renkli anlamlar yükleyebilir.

Maddiyatta yaşanan zenginlik veya yoksulluk kişinin hayal dünyası üzerinde bir etki kuramaz. İnsan her an, her yerde hayatının sayfaları için gerekli renkleri bulabilir. Ancak bilindiği üzere bulmak için öncelikle aramak gerekir. Hayatta genellikle kendi seçimlerimizin sonuçlarını yaşarız. Elbette dış etkenler de yönlendirir. Doğduğumuz andan itibaren rolümüzü bilmeden sözlerini ezberlemediğimiz bir oyunun

Ortasında buluruz kendimizi. Şanslıysak kostüm ile dekorlar zengin, sahne konforlu olabiliyor. Ama bütçe kısıtlıysa eldekiyle yetinmek durumunda kalıyoruz. İlk zamanlarda sahne ve kostüm kısıtlı da olsa biz rolümüzün hakkını verirsek geliyor seyircinin alkışıyla ödülümüz. Oyunun mutlu veya mutsuz sona ermesi değiştirmez hak edilen alkışların değerini.

Sonuç olarak; bir bebeğin kokusundaki saflıkla, küçük bir çocuğun bitmeyen merakıyla ve kelebeğin narin kanadındaki zerafetle, beraberce kanat çırpmalıyız hayatın ufuklarına.

STAR WARS III SITH'İN İNTİKAMI

Türkçeye Yıldız Savaşları olarak çevrilen 7'den 70'e herkesin adını duyduğu namı diğer Star Wars, ilk kez 25 Mayıs 1977'de yayımlanmıştır. Seri kronolojik olarak değil günümüzden geçmişe şeklinde yayımlanmıştır. Yayımlanan ilk üç film günümüzü, 16 yıllık bir aradan sonra yayımlanan üç film ise geçmişini anlatmaktadır. Yani seri 4, 5, 6, 1, 2, 3 diye yayımlanmış demek yanlış olmaz. Serinin geçmiş kısmında kötülerin neden ve nasıl kötü olduğunu, iyi ve kötü gücün nasıl ortaya çıktığını öğreniyoruz.

Bu yazıda sizlere yayımlanan altıncı fakat kronolojik olarak üçüncü olan filmden bahsedeceğim, Film 2005 yılında yayımlanmıştır ve süresi 140 dakikadır. Senarist ve yönetmeni George Lucas'tır. Filmde gücün iyi tarafında olan Anakin Skywalker'ın eşini kurtarmak için yavaş yavaş önceden saygı duyduğu Jedi'lere ve kurallara sırtını dönmesi ve Güç'ün karanlık tarafına geçmesi anlatılmaktadır. Daha önceki filmlerde olduğu gibi bu filmde de iyi bir kurgu ve hayal gücü göze çarpıyor. Filmdeki giysiler, makyajlar, yaratıklar, gezegenler ve daha birçok unsur derin bir hayal gücünün ürünü olduğunu izleyicilere hissettiriyor.

Her filmde olduğu gibi bu filmde de konunun ve ana temanın altında yatan bir felsefe var. Özellikle Star Wars serisinin her filminde bir felsefe, bir imge dikkat çekiyor: Güç. Filmi izlemeyen biri için gücü tanımlamam gerekirse sadece belli kişilerin hissettiği ve kontrol edebildiği bir tür enerji. Kontrol edebilen kişilere de Jedi deniyor. Serinin bütün filmlerinde gücü kullanan ama bunu farklı amaçlar uğruna kullanan iki tarafın çatışması var. Aslında bu güç kavramı normal hayatımızı nasıl şekillendirdiğimizi, yaptığımız seçimlerin ve aldığımız kararların bizi gücün iyi veya kötü tarafına yönlendireceğini simgeliyor. Tabii bunu ancak filme felsefi açıdan

bakarsak görebiliyoruz. Bu felsefenin en derin hissedildiği film de bu aslında.

Ana kahramanımız Anakin herkesten çok sevdiği eşinin doğum sırasında öleceğini rüyasında görünce eşini ölümden kurtarmak için yollar aramaya başlar ve bu arayış içinde farkında olmadan iyi taraftan kötü tarafa geçiş yapar. Yayımlanan ilk üç filmdeki kötü karakterimizin doğuşu böyledir aslında. Eşini kurtarmaya çalışırken seçimlerini iyi yapmayıp kötü tarafa geçen Darth Vader oluyor. Joker filmi de bu film gibi denebilir aslında. Çok seilmeyen kötü karakterin neden ve niçin böyle olduğunu gösteriyor iki film de.

Filmde iyi ve kötünün birbiri içindeki çatışması tek bir kişi üzerinden o kadar iyi gösterilmiş ki Anakin'e (Dart Vader) üzölmeli mi yoksa yaptığı hatalardan dolayı kırılmalı mı insan bilemiyor. Filmin sonunda acaba bilim kurgu filmi mi yoksa dram filmi mi izledim diye düşünebilirsiniz. Filmdeki oyuncuların işlerini layıkıyla yerine getirmesi ve bize duygularını hissettirebilmeleri bu ikilemi yaşamamıza neden oluyor. Oyuncular, çoğu genç olmasına rağmen, karakterin yaşadığı mutluluğu, endişeyi ve hüznü olduğu gibi seyirciye aktarabilmişler.

Henüz seriyi izlemediyseniz filmleri yayımlanma tarihlerine göre izlemenizi tavsiye ederim. Böylece geçmişte yaşamış günümüz filmlerine etki eden olaylar hakkında önceden bilgi sahibi olmazsınız. Bilim kurgu filmlerini sevmeyenlerin de Star Wars serisine bir şans vermelerini tavsiye ederim.

Güç seninle olsun! (May the force be with you.)

NİLSU AKGÜNER

YAPAY ZEKÂ FAYDALI MI TEHLİKELİ Mİ?

İnsanlar yapay zekânın geleceği konusunda tartışırken yapay zekâ hızla gelişiyor. Yapay zekanın tehlikeli ve faydalı olabilecek birçok yönü var. Kimilerinin bakış açısına göre yapay zeka insanlar için çok zararlı ve insanlığın sonunu getirecek. Bazı insanlar ise yapay zekanın insanlara faydalı olabileceğini söylüyor. Mark Zuckerberk (Facebook'un kurucusu) yapay zekâyı desteklerken Elon Musk (Tesla ve SpaceX'in kurucusu) yapay zeka ile ilgili endişelerinin olduğunu belirtiyor.

Yapay zekânın insanlara faydalı olduğu ve olacağı çok fazla alan var. Mesela yapay zeka kullanan arabalar. Bu arabalarda kaza riski normal arabalara göre çok daha az çünkü bu arabalar üzerindeki hareket sensörleri sayesinde önünü, arkasını, sağını, solunu kısacası her tarafını aynı anda kontrol edebiliyor, böylece herhangi bir kaza anında sürücü olayı anlamadan araba durmuş ya da gerekli manevrayı yapmış oluyor. Bu arabaların başka bir güzel yanı

ise sürücüye gerek duymamaları. Siz arkanıza yaslanıp otururken araba kendi kendini sürüyor. Harika bir uygulama değil mi? Bunun aynı şekilde uçaklara, helikopterlere, gemilere ve motorsikletlere de uygulanması planlanıyor. Yapay zekanın faydaları bu kadarla sınırlı değil. Yapay zeka kullanan robotlar üretebilirsek savaşlarda insanlar yerine robotlar savaşır. Aynı şekilde yapay zekâ kullanan savaş uçakları ve füzeler de olabilir. Yapay zekâ kullanan roketlerle farklı gezegenlere gitmek için yapılan ve aylar süren hesaplamaları belki bir saatte yapabileceğiz.

Yapay zekânın zararları düşündüğünüzden çok daha büyük olabilir. Bu konu hakkında birçok senaryo var. Bence en kötü senaryo bir yapay zekanın irade sahibi olması. Örneğin Marsa gidecek bir roketin gelişmiş yapay zekası irade sahibi olursa amacından tamamen saparak başka bir ülkeye savaş açabilir. Yapay zeka kullanan savaş uçakları insanlığın sonunu getirmek

isteyebilir. Ülkenin siber güvenliğini sağlayan bir yapay zeka ülkeyi ele geçirebilir. Bilgisayar oyunlarında oyunculara karşı oynamak için görevlendirilmiş bir yapay zeka kişiye özel bilgisayar virüsü tasarlayıp bu virüsü oyuncuların bilgisayarlarına bulaştırabilir. Ayrıca bir siber saldırı yapıldığında bu saldırının insan tarafından mı yoksa bir yapay zeka tarafından mı gerçekleştirildiğini bilemeyiz.

Sonuç olarak yapay zekanın hem artıları hem de eksileri var. Her şey bakış açımız ile ilgili. Bence yapay zekanın zararından çok yararı var. Kontrollü bir şekilde geliştirilirse yapay zekanın insanlara zarar vermeyeceğini aksi taktirde insanlığa yararının olacağını, hastahklara, savaşlara, küresel ısınmaya, çözüm olacağını düşünüyorum

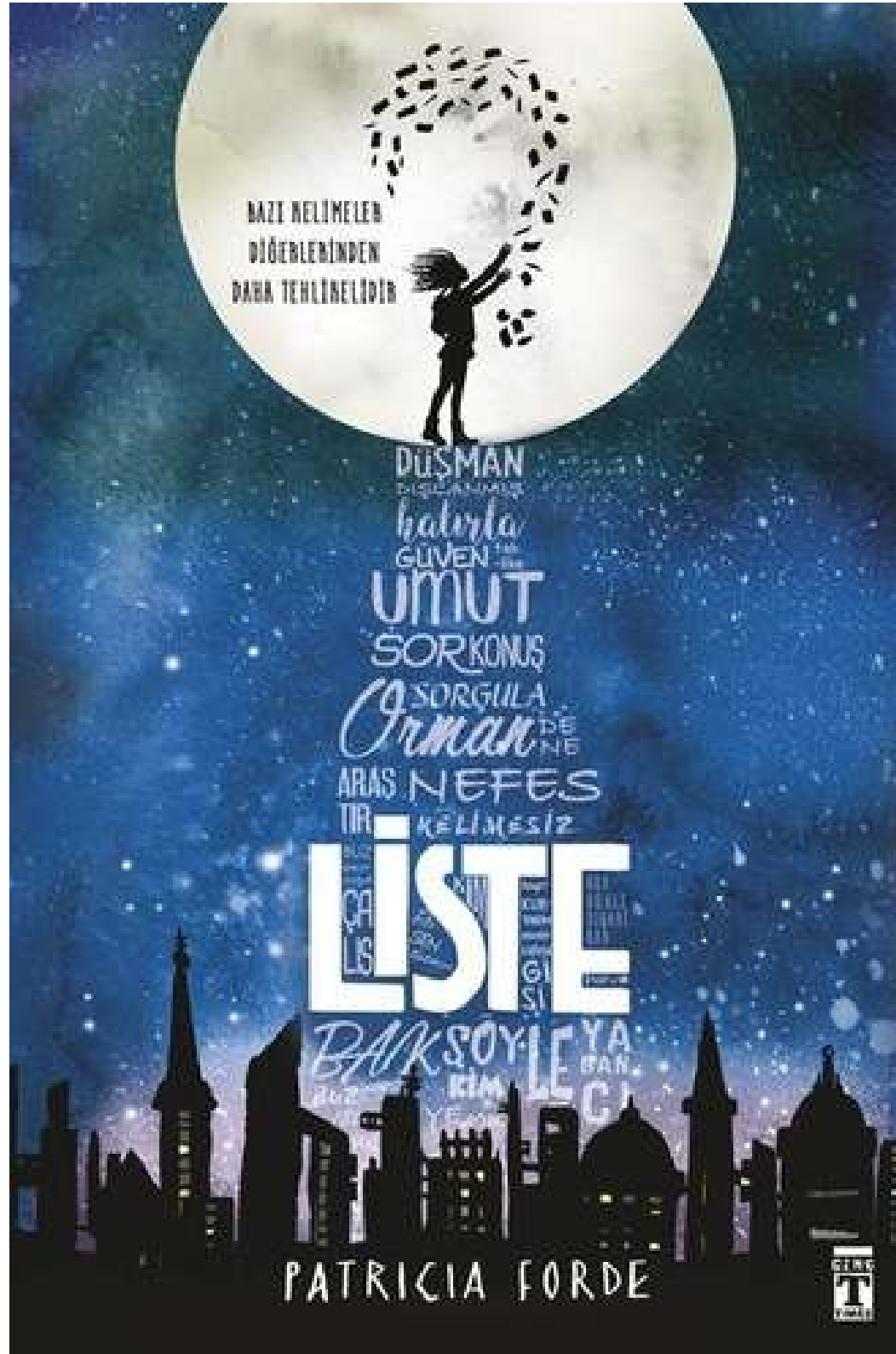
Eren KARCI

**Patricia
Forde**

LİSTE

Ben size bir kitap tanıtmak istiyorum. Tanıtacağım kitabın ismi Liste. Bu kitabı sanırım bir ya da bir buçuk sene önce okudum. Kitap Ark Şehri'ni ve Ark şehrinde yaşayan Letta'nın maceralarını ve direnişini anlatıyor. Kitabın konusu ise dünya bir selle yerle bir olmuş ve tek güvenli yer Ark Şehri kalmış. Ve buradaki yönetici ve polisler selin gelmesinin nedeninin çok konuşulması ve çok fazla kelime kullanımı olduğunu düşünmüşler ve Ark Şehri'ne 500 kelime sınırı getirmişler. Hatta bu şehirde özgürlük ve müzik demek, şarkı söyleyip müzik aleti çalmak bile yasak. Eğer 500 kelimenin içinde olmayan bir kelimeyi veya kelimeleri birden fazla kez kullanırsanız sizi Ark Şehri'nin dışına güvenli olmayan bölgeye atıyorlar. Bu onlar için bir nevi idam. Fakat bu kurala uymayan bazı kişiler var. Bu kişilere kelime ustası deniyor ve bu kelime ustaları, kullanılabilen kelimeleri yazıp insanlara dağıtmak, kelime değişikliklerinde kelime listesini tekrar düzenlemek ve yasaklı kelimeleri biriktirmekle görevliler ve 500 kelime konuşmak ile sınırlı değiller.

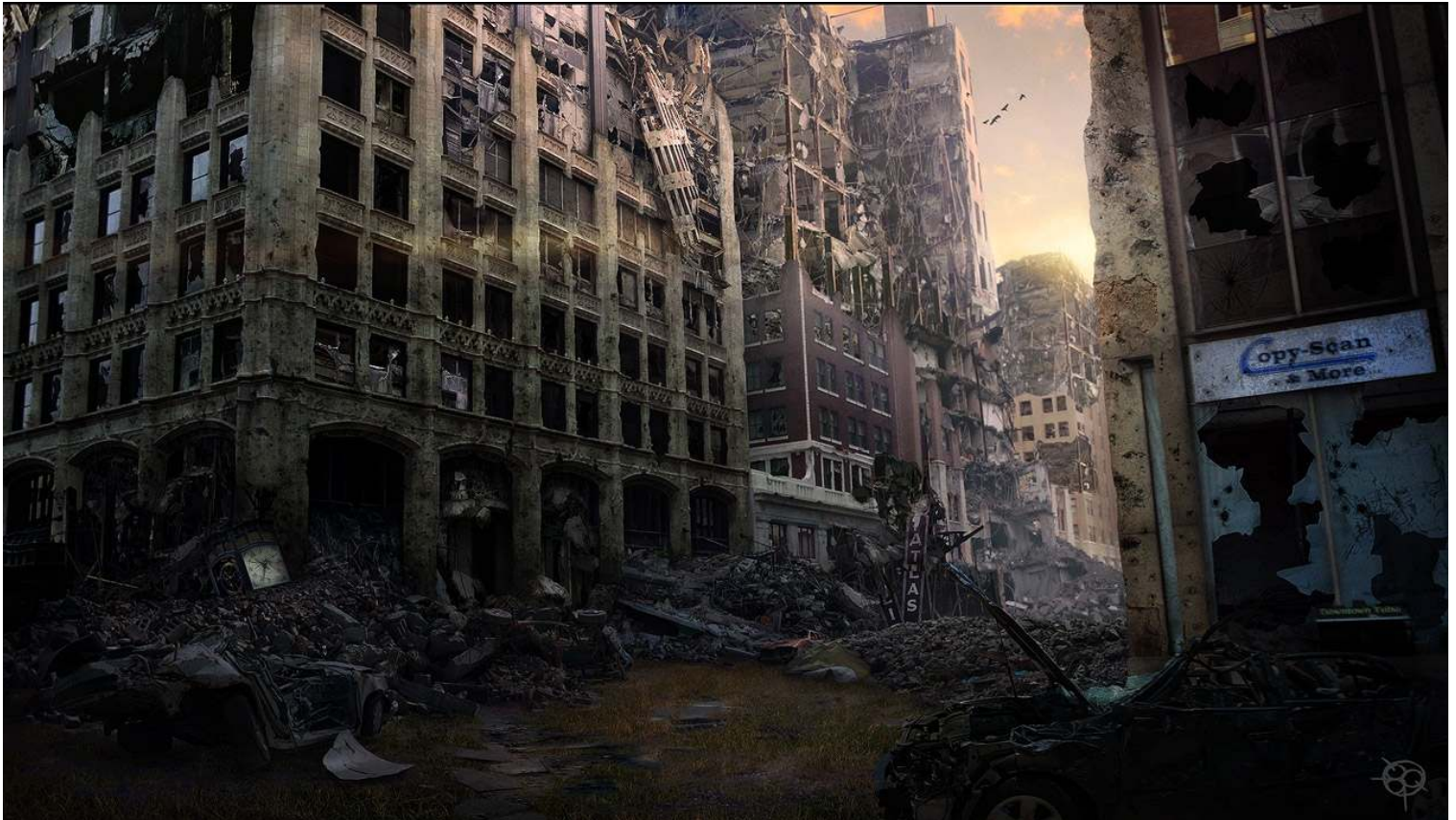

Letta ise Ark Şehri'ndeki kelime ustasının çırağı olarak kelime ustasıyla beraber bir dükkânda yaşıyor ve var olan bütün kelimeleri yazıp okuyabilme ayrıcalığına sahip. Fakat bir gün onunla yaşayan kelime ustası göreve gidiyor ve bir daha gelmiyor, ortadan kayboluyor. Letta da dâhil herkes kelime ustasının hâlâ görevde olduğunu düşündüğü bir gün Letta Ark Şehri'nden atılmış fakat yasaklanan bütün kelimeleri bilen bir gençle tanışıyor. Tanıştıktan bir süre sonra ise kelime ustasının kaybolduğu ortaya çıkıyor ve yöneticiler Letta'ya gelip yeni kelime ustasının o olduğunu ve listedeki kelimeleri daha da azaltmasını söyleyince Letta bu durumu durdurmak için o yabancidan yardım alması gerekiyor ve böylece kelimeleri geri getirme ve

kelime ustasını arama maceraları başlıyor. **K**itap 368 sayfa ve bence herkes tarafından kolaylıkla anlaşılacak bir kitap. Bu kitabı okurken hiç sıkılmamıştım ve kitabı sevmiştim. Kitabın her bölümünün başında bir kelime yer alması ve listenin içinde olup olmadığını göstermesi de hoşuma gitmişti. Böylece hangi kelimeleri kullanıp kullanamadıklarını düşünerek empati kurmaya çalışmıştım. Kitabın içindeki karakterler, macera, arkadaşlıklar da gerçekten güzeldi ve karakterleri de gerçekten sevmiştim. Bence bu kitap bize rahat bir şekilde konuşmamızın ve kelimelerin ne kadar önemli olduğunu, bunların özgürlüğümüzü yansıttığını anlatmaya çalışıyor. Çünkü kitapta bir cümle kurarken bile tam bir cümle

kuramıyorlar aslında. Mesela zaman eklerini bile kullanamıyorlar ve bu gerçekten zor ve anlamayı daha da zorlaştırıyor. Özgürlük gibi bir kelime bile kelime listesinde değilken aslında tam özgür olamadıklarını görüyoruz. Bu yüzden kelimelerin bizim için ne kadar önemli olduğunu, kendimizi ifade ederken, kısacık bir şeyi bile anlatırken kelimelerin bize ne kadar yardım ettiğini, konuşmamızın ve kelimeleri istediğimiz gibi kullanmanın aslında ne kadar büyük bir özgürlük olduğunu anlıyoruz bu kitabı okuduktan sonra. Bence bu kitabı herkes okumalı ve kelimelerin bizim için ne kadar önemli olduğunu, onlara değer vermemiz gerektiğini herkes anlamalı.

Emine Eylül AKIN

İTÜ Geliştirme Vakfı Okulları

Özel İzmir Anaokulu, İlkokulu, Ortaokulu, Lisesi

“Ana Kucağından İTÜ’ye”

İZMİR NESAN YERLEŞKESİ

ADRES

Menderes Caddesi Sevgi Mahallesi No:9

Gaziemir - İZMİR

Telefon

444 6 488

Fax

232 274 17 00

E-posta

izmir@itugvo.k12.tr